

afløstes af den nuværende Frue kirke, der aldrig har haft noget Spir og i det hele har et fra den tidligere Frue Kirke ganske forskelligt Udseende*).

Forinden Konsistorium svarede paa det Spørgsmaal, som Brygger Jacobsen knyttede til sit Tilbud: om Konsistorium var villigt til at modtage Gaven, afæskede Konsistorium vedkommende Bygningsinspektør, Arkitekt Martin Borch, en Erklæring over Sagen. I denne Erklæring siger Borch, at „der kan anføres mange og vægtige Grunde for ikke at modtage denne Gave, der ikke harmonerer med Kirkens Stil“, hvorhos han om selve Spiret udtaler, at dets Slankhed forekommer ham „at overskride Skønhedsgrænsen og at gøre et noget hasarderet Indtryk“. Trods dette er han dog ikke i Tvivl om, at „Spiret vil virke overmaade pompøst i Byens Silhuet“, og dette „i Forening med den Betragtning, at Disharmonien mellem det rige Spir og Kirkens nøgne Façader vil være saa skrigende, at man før eller senere maa foretage en Udsmykning af Kirkens Ydre“, har bevirket, at han „trods mange Tvivl og Betænkeligheder dog sluttelig er kommen til det Resultat, at „*man kan forsvare at modtage den tilbudte Gave*“. Efter endvidere at have modtaget en Erklæring fra Kirkeinspektionen — der vel „ikke tør tilraade noget bestemt“, men dog ikke mener at kunne tilbageholde den Bemærkning, at „Spiret, som ikke passer til Kirkens Skib, vil virke absolut trykkende paa Bygningens Façade og Port“, og i øvrigt henleder Opmærksomheden paa, at der i hvert Fald maa sørges for, at der ikke lægges nye økonomiske Byrder over paa Kirken — svarede Konsistorium Brygger Jacobsen, at det „med overvejende Flertal“ havde vedtaget for sit Vedkommende at modtage Tilbudet, dog at det maatte være en nødvendig Forudsætning for Gavens Modtagelse, at det lykkes

*) Den nuværende Kirke opførtes i Aarene 1811—29 af *C. F. Hansen*. En Rekonstruktion af den ældre Kirke havde, som paavist i den nedenfor nævnte Kommissionsbetænkning, pag. 19, meget vel været mulig, da Ydermurene saavel af den meget høje, nærmest gotisk virkende, omend af Barokken prægede Højkirke som af de dertil føjede Sideskibe vare blevne staaende. Noget saadant laa dog ganske udenfor Tidsaanden. Den nye Kirke blev ganske et Værk i Tidens Stil, Klassicismens. Væsentlig som Følge heraf fik den heller ikke den gamles stolte Rejsning, Højkirkens Ydermure blev ikke nær saa høje som de tidligere, og samtidig samledes alle tre Skibe under eet Tag, der blev langt lavere end tilforn. — Anbringelsen af Overceremonimester Lerches Barok-Spir paa denne Kirkes Taarn vil i øvrigt kræve, at den øverste Del af det nuværende Taarn nedrives.